

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoE/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720205247
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720205247.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci oprávneného - otca: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, W. - T., zastúpeného Mgr. Martinou Chorváthovou, advokátkou so sídlom A. O. XX, P., proti povinnej - matke: W. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. W. XXXX/X, P., zastúpenej AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom Škultétyho 472/10, Martin, IČO: 36 868 108, v konaní o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom: X. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako povinná, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Martin, č. k. 19Em/8/2020-200 zo dňa 01. februára 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh oprávneného na výkon rozhodnutia, ktorý bol súdu doručený dňa 11.12.2020 a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 367 ods. 1, 2 CMP v spojení s ust. § 3 ods. 1, 2 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. Ministerstva spravodlivosti SR, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Stotožnil sa s vyjadrením psychologičky referátu na pojednávaní, kedy aj ona vníma prekážky na strane maloletého dieťaťa, ktoré otvorene odmieta stretnutie s oprávneným, na strane povinnej, ktorá má negatívny vzťah k oprávnenému a k týmto stretnutiam a samotného oprávneného, ktorý ignoroval prípravu na stretnutia, avšak nezistil, že by povinná svojvoľne neplnila povinnosti určené jej súdnym rozhodnutím, ktorého výkonu sa oprávnený domáha. Námietky povinného voči postupu referátu vyhodnotil ako nedôvodné. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 391 CMP v spojení s § 52 CMP.

2) Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a nariadiť výkon rozhodnutia o úpravu styku otca s maloletým dieťaťom. Dôvodil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď mal za to, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, referát poradensko-psychologických služieb ako i povinná si plnia svoje povinnosti pri výkone rozhodnutia a nie je potrebné začať vo veci výkon rozhodnutia. Referát sa síce formálne snaží vykonávať stretnutia, ale stretnutia vykonáva osobitne s matkou, osobitne s otcom a osobitne s maloletou. Namietal postup psychologičky pri pokuse oprávneného o nadviazanie kontaktu s maloletou (odovzdávanie listu adresovaného maloletej), kedy psychologička nevyhovela žiadosti otca a list s darčekom odovzdala namiesto maloletej jej matke. Postup referátu v zastúpení psychologičkou v ňom vyvolalo nedôveru, pričom tento postup považuje za nedôvodný aj vzhľadom na súdnoznalecký posudok znalca Mgr. Nociara č. 30/2019. Psychológ

sa mal pokúsiť eliminovať vplyv matky a pomôcť mu nadviazať nepriamy kontakt (cez list) s dcérou. Budovanie vzťahu otca s mal. dieťaťom je pre jeho zdravý vývin žiadúce, a preto referát prostredníctvom psychológa mal urobiť všetky potrebné úkony k obnoveniu ich vzťahu, čo napriek spolupráci otca nebolo uskutočnené. Matka maloletej nemotivuje dieťa k stretnutiu s otcom, čo je hlavným dôvodom, prečo i práca psychologičky s maloletou na obnovení vzťahu s otcom je bez akéhokoľvek výsledku. Matka od začiatku znemožňovala svojim správaním nadviazať akýkoľvek pozitívny vzťah medzi otcom a dcérou. Matka si svoje povinnosti podľa rozsudku neplní, a preto je potrebné z uvedeného vyvodiť dôsledky a nariadiť výkon rozhodnutia a následne uložiť matke v prípade ďalšej nespôlupráce pokutu alebo pristúpiť i k iným vhodným opatreniam.

3) Povinná k odvolaniu oprávneného uviedla, že na referát sa s dcérou dostavuje vždy podľa dohodnutého termínu s psychológom referátu. Postupuje podľa rozhodnutia súdu, pričom dieťa je vždy pripravené na stretnutie v stanovenom čase. Osobne sa stretnutia zúčastňuje len na požiadanie, inak prebiehajú len medzi psychológom a maloletou. Nie vždy bolo možné sa stretnutia zúčastniť a to z dôvodu epidemickej situácie a karantén. Maloletá sa so psychológom rozpráva podľa vlastného uváženia, spolupracuje s ním, pričom má v tejto veci jasné a nemenné stanovisko bez akéhokoľvek zásahu, že sa s oprávneným odmieta stretnúť. Psychológ jej názor rešpektuje, nevyvíja na ňu nátlak, ktorý by vytvoril len prirodzený odpor dieťaťa. Za nepriateľské naladenie dieťaťa voči otcovi si môže oprávnený sám svojím konaním počas stretnutí, opakovaným napadnutiam, či už verbálnym, alebo fyzickým. Čo sa týka listu a daru, tieto maloletej odovzdala, pričom ho odmietla. List bol uložený u psychológa, mala možnosť si ho prečítať, čo taktiež odmietla. Vôľu maloletej, ktorá sa sama rozhodne nestretnúť s otcom, plne rešpektuje aj vzhľadom k jej zdravotnému stavu, psychickému tlaku, ktorému počas týchto stretnutí podlieha. Žiadala, aby bola rešpektovaná vôľa maloletej.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnuté uznesenie súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie považoval odvolací súd za potrebné vyjadriť sa k argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

6) V prejednávanom prípade bolo jednoznačne preukázané, že existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul, a to rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 22P/120/2012-1525 zo dňa 16.12.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/18/2020-1710 zo dňa 26.06.2020, ktorým bol upravený styk oprávneného s maloletou na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, referáte poradensko-psychologických služieb Úradu bez prítomnosti matky a za prítomnosti psychológa referátu v časoch a v rozvrhu určenom psychológom tohto referátu, najmenej však jedenkrát v mesiaci. Odvolací súd sa zaoberal námietkami oprávneného, ktorý v odvolaní namietal, že mu v rozpore s exekučným titulom nebol umožnený žiadny kontakt s dcérou, čo je zapríčinené tým, že matka si neplní povinnosti z neho vyplývajúce a referát prostredníctvom psychológa neuskutočňuje úkony potrebné k obnoveniu vzťahu otca s dcérou a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7) Štvrtá časť Civilného mimosporového poriadku, upravujúca výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, obsahuje osobitné ustanovenia týkajúce sa postupu súdu v konaní o výkon právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí. V zmysle právnej úpravy ust. § 376 ods. 1 a 2 CMP, je zrejmé, že súd nariadi výkon rozhodnutia za predpokladu, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým je súdne rozhodnutie. Podrobnosti postupu súdu upravuje Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“), ktorá vo svojom ustanovení § 3 ods. 1 zdôrazňuje povinnosť súdu po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu, ešte pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia, zisťovať, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu súdu, pričom pri zisťovaní existencie ospravedliteľných dôvodov súd musí okrem iného zohľadniť aj správanie sa a názor maloletého. Právna úprava vyplývajúca z CMP v spojení s vyhláškou zdôrazňuje ochranu maloletého dieťaťa pred ujmou, ktorá by mohla vzniknúť núteným výkonom rozhodnutia.

8) Súd prvej inštancie pri posúdení návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia postupoval v zmysle týchto intencií, keď skúmal či sa povinná - matka podrobuje rozhodnutiu, ale aj správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, pričom zohľadnil aj názor maloletej a dospel k správne mu záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre nariadenie výkonu rozhodnutia.

9) V prejednávanej veci ani odvolací súd nezistil zo strany referátu pochybenia a ani zo strany matky snahu brániť styku otca s maloletou, a to aj navzdory zjavnej komplikovanosti vzájomných vzťahov medzi rodičmi. V zmysle priebežných správ z referátu vyplýva, že matka si plní svoju povinnosť a zabezpečuje prítomnosť maloletej na stretnutí so psychológom. Aj napriek tomu, že aj odvolací súd vníma správanie matky, ktorá dôvodiac akceptovaním názoru maloletej, nemotivuje maloletú na osobné stretnutia s otcom, nemožno hovoriť o aktívnom bránení matky v styku s druhým rodičom. Zo správ referátu je zrejmé, že maloletá opakovane odmieta obnovenie kontaktu s otcom. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že navrhovaný výkon rozhodnutia sa týka maloletej, ktorá mala v čase vydania napadnutého rozhodnutia 12 rokov, kedy si už dokáže sama vytvoriť a sformulovať vlastný názor v otázke stretávania s otcom, a preto vzhľadom k jej veku nie je možné jednoznačne urobiť záver o tom, že negatívny vzťah k oprávnenému je spôsobený výlučne vplyvom matky. Súd nemôže mechanicky vychádzať len z nenaplnených očakávaní otca, ale je povinný neustále vyhodnocovať, či nútený výkon rozhodnutia je v záujme maloletej. Z vyjadrenia psychologičky referátu na pojednávaní vyplynulo, že poradenstvo za účelom obnovenia vzťahu rodiča s maloletou sa uskutočňuje vo fázach, pričom až vo štvrtej fáze sa pristupuje k osobnému kontaktu rodiča s dieťaťom. Z jej vyjadrenia tiež vyplynulo, že otec nebol vždy súčinný pri dohadovaní osobných stretnutí za účelom prípravy osobného stretnutia s maloletou. Na základe uvedeného, keď výkon rozhodnutia za daných okolností by bol kontraproduktívny a mohol by mať za následok degradáciu vzťahov medzi oprávneným a maloletou, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10) Na doplnenie odvolací súd konštatuje, že jedným z prvoradých záujmov maloletého dieťaťa je, aby napriek rozpadu partnerského vzťahu svojich rodičov malo možnosť vytvoriť si zdravý vzťah k obom rodičom, žiť a rozvíjať sa v pokojnej atmosfére, bez potreby konfrontovania sa s napätými vzťahmi rodičov, pričom je povinnosťou rodiča, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti primeraným spôsobom vplývať na dieťa tak, aby nedochádzalo k narušeniu vzťahov k druhému rodičovi a nie naopak.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

12) Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).